

Abstract

Deterrence regimes that aim to deny access to asylum present a fundamental challenge for international human rights law through their embedded and normalised role in state responses to unwanted migration. While states retain the sovereign right to control entry to their territories, they simultaneously maintain obligations under international law as regards those persons who seek to enter. Nevertheless, international human rights norms often fail to constrain or in some cases even enable state actions.

There is considerable legal scholarship on the use of deterrence by states, much of which concentrates its analysis on legal questions and sources. This thesis builds on the existing work on deterrence through an interdisciplinary approach that uses political rhetoric and literature to enhance present understandings of the function and impact of deterrence policies. Political rhetoric is used to show how the law is shaped by those who create it, and the experiences of those who are subject to the law's impact show the effect of the law in practice. In particular, the thesis highlights the lived experiences of those subjected to deterrence policies to address the present absence of these perspectives in much of the existing legal literature on this topic.

The thesis begins by outlining the various international legal structures that enable and constrain the functioning of deterrence regimes, before looking at examples of how law and political rhetoric on deterrence have developed alongside one another in three regions: the United States, Australia, and Europe. Using a historical approach, I show how deterrence policies evolve across time and place, and that similar legal and political responses can be traced from one region and series of events to the next. Building on the legal and rhetorical analyses, I then connect these elements to the impact of deterrence. Through engaging with the words of those who have experienced deterrence in the Caribbean, the Pacific, and at Europe's borders, I contextualise the legal and policy elements of the preceding chapters in terms of their most real element, their impact, and show how and with what effect international law has failed in its protective role.

Sammanfattning

Avskräckande regimer som strävar efter att neka tillgång till asyl utgör en grundläggande utmaning för internationell människorättslagstiftning, genom sin dolda och normaliserade roll i staters svar på oönskad migration. Stater behåller den suveräna rätten att kontrollera inträde till sina territorier, men de har samtidigt skyldigheter enligt internationell rätt när det gäller de personer som söker inträde. Internationella normer för mänskliga rättigheter misslyckas dock ofta med att begränsa statliga åtgärder, i vissa sammanhang kan de till och med möjliggöra åtgärderna.

Det finns betydande juridisk forskning kring staters användning av avskräckning, som främst koncentrerar sig på analys av rättsliga frågor och källor. Denna avhandling bygger vidare på den befintliga forskningen kring avskräckning. Jag använder mig av tvärvetenskapliga metoder, där politisk retorik och litteratur utnyttjas för att öka förståelsen av avskräckningspolitikens funktion och effekter. Politisk retorik används för att påvisa hur lagen formas av dem som skapar den. Samtidigt som erfarenheterna av dem som utsätts för lagens påverkan, visar lagens effekt i praktiken. Avhandlingen betonar de levda erfarenheterna hos dem som utsätts för avskräckningspolitik. Syftet är att tackla den nuvarande frånvaron av dessa perspektiv i en stor del av den befintliga juridiska litteraturen kring ämnet.

Avhandlingen börjar med att beskriva de olika internationella rättsliga strukturer som möjliggör och begränsar avskräckningsregimers funktion, innan den tittar på exempel på hur lagstiftning och politisk retorik om avskräckning har utvecklats parallellt i tre regioner: USA, Australien och Europa. Med hjälp av ett historiskt angreppssätt visar jag hur avskräckningspolitiken utvecklas över tid och plats, och att liknande juridiska och politiska reaktioner kan spåras från en region och ett händelseförlopp till ett annat. Med utgångspunkt i de rättsliga och retoriska analyserna kopplar jag sedan dessa element till avskräckningens inverkan. Genom att engagera mig i orden om upplevd avskräckning i Karibien, Stillahavsområdet och vid Europas gränser, kontextualiserar jag de rättsliga och politiska elementen i föregående kapitel med deras mest verkliga element, det vill säga deras inverkan, och visar hur och med vilken effekt internationell rätt har misslyckats i sin skyddande roll.